

Jona Traubolt Saluten

de Hoibob.

H. Parey 67.

Litteras tuas D. Magister Jona accepi cum libello,
quem vocas *Quirijung* etc. Filium tuum propter te
quoque humano habui. Epistolam perlegi. libellum
subito non potui, nisi quae sunt in limine. Festinavit
enim filij tuus, et ego cogitationes meas ad tuam illam
opinionem non tam cito colligere potui. Ferias can-
iculares legibus nobis datis induxi impendendas magis
necessarias. Sunt nobis cum sequitis juratis Anti-Christi
principularibus graves lites. Etiam alii Syriopolinici
post inducias aliquantas apertum jam bellum nobis
moliuntur. Nec illis, nec istis te velim accedere, et nos
turbare. Tuae dimissionis causas nec novi satis, nec
nosse laboravi, quod ad me non spectarent, et ita
res apud nos gerantur, ut aliena curare nemo debeat.
Charitatis officii prudens non soleo deesse. Sum ali-
quando ad nos venires, seipsum me consiliis adfuisse,
nec tuis commodis defuisse: quia senatum, et quos nunc
liberaliter perstringis, officiis singularibus te cum tuis
miseris multo liberalius accepisse. Doleo igitur horum
te tunc in memorem fuisse, et porro etiam non recorda-
ri, sed illic, et mihi, non dissimulante tua miseria culpam
impingere. Palmarium tibi videris reperisse ad no-
minis tui famam. Ne quae te fallas. Quare, quibus
in Papatu, in Lutheranismis (nostrae Ecclesiae tibi sordens
tuam probes opinionem de necessaria pronuntiatione
verborum, quae tibi Christi vocas, cum praecise non sint:
Accipe, ecce, hoc est corpus Christi, pro te traditum.
Vocas verba exhibitiva, ambigua: quae mitte. Quare
in historia Evangelica, Ecclesia Apostolica, et subsequen-
te, auctoritates. Nunc libellum, ut ex praefatione
colligo, per se tuos corruptis, paralogismo dissimilans,

quod gratiarum actionem, quae in Coena usu se,
mel fit, seu generationem, ad tuam singularem ex-
hibitivam pronuntiationem trahis. Nolo
autem nunc pluribus. Te, mi Treubotte,
ego per pacem Christi Ecclesiae rogo et hon-
ori, temperes hic tibi, et si quid plerumque re-
peristi, tibi habeas, aliis non obtrudere labores,
pro nobis potius ores, in quo deficere nos putas,
in multis deficiamus omnes. Sitamen publice
quid moveris, quid audies, nisi parabolam aquilam
querere? Saniora autem de te mihi polliceor, et
propterea te plurimum valere in Domino. Hei,
delberga a. d. 4. Non. Aug. 1606.

68.

Ad Reverendum et Clarissimum Virum D.
Davidem Patrem, S. S. Theologiae
Doct. et Profes.

Clarissime, doctissime ac praestantissime viri:
Ego non dubito, rumores longe lateque sparsos de
injuria mihi ac nostris immixtus à Ministro Lu-
therano in administratione S. Baptismi publice
super in templo illata. Quoniam de re tota, quemadmo-
dum gesta est, ad te scribam, ut mihi in longè ma-
joribus versanti difficultatibus, nec mihi soli, sed
tota nostrae Ecclesiae saluari tuo et prudenti con-
silio pro singulari tua in me et Ecclesiam Dei
affectu et benevolentia opem, quantum potes, ad-
feras. Accidit a. d. 14. superioris proximi Mensis
Januarii, ut rogatus à vitrico meo, ut filiolum
suum ex baptismo susceperem, petitioni ejus fa-
cite